

der manglede. Det, man ønskede at se ved Siden af Forslagene om Takster og Lønninger, er et Forslag om Statsbanernes Organisation, deres hele Styrelse. Ogsaa jeg maa derfor sige nogle Ord herom — jeg skal søge ikke at blive alt for vidtløftig. Om at komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til denne Sag kan der være saa meget mindre Tale, som der jo slet ikke foreligger noget Forslag herom. Men jeg kan ikke helt undlade at gaa noget ind paa de Udtalelser, der ere fremsatte, fordi de forekomme mig for en Del at vidne om nogen Misforstaaelse af det, som efter min Opfattelse er det afgørende med Hensyn til Styrelsen, og fordi de forekomme mig til Dels at vidne om et fejlt Syn ogsaa paa andre væsentlige Punkter. Allerede da vi havde Lønningsloven til Behandling udtalte det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), som indledede Forhandlingerne, at han vilde have ønsket, at der samtidig med Forslagene om Ændringer i Lønninger og Takster var blevet forelagt Forslag om en Omordning af Banernes Styrelse. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) understregede dette stærkt og betonedede, at det, der saaledes manglede, var et nødvendigt Led, naar vi overhovedet vilde naa en bedre Ordning af vort Jernbanevæsen. Nu ved Behandlingen af Taksterne have næsten alle Talere gentaget det samme. Det ærede Medlem fra Assens sagde, at vi staa over for en Kalamitet; der er to Veje at gaa: man kan enten søge at forøge Indtægterne eller man kan søge at formindske Udgifterne, og han beklagede, at det ikke var den sidste Vej, man var gaaet. Om Administrationen sagde han, at den er alt for dyr, alt for bureaukratisk, alt for centraliseret; han paakaldte en Decentralisation af Styrelsen. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) sagde, at, hvis vi skulde komme til et nogenlunde ordentligt Resultat af Statsbanernes Drift, maa vi søge at gennemføre indgribende Besparelser baade med Hensyn til Personel og Materiel. Han klagede over, at der er Ødselhed med Personellet, Ødselhed ved Anskaffelse af Materiel og Ødselhed ved Byggeforetagender. Han indrømmede, at en gennemført bedre Organisation rimeligvis til Dels kunde ske uden nogen Lovbestemmelse, men mente, at en Lov vilde være en Behagelighed for Ministeren at have i Ryggen. Ogsaa han klagede over Centralisationen, han mente, at denne Mangel maaske kunde afhjælpes noget ad administrativ Vej, men at en Lov dog var bedre. Endelig paakaldte

han en *Mand*, der formaaede at gennemføre en Reform af Banernes hele Administration. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) gik saa vidt, at han ønskede, at denne Lov skulde helt hvile. Han mente, at forinden man gik til en Behandling af Takstloven, maatte man først skaffe en bedre Styrelse af Banerne. Det ærede Medlem for Sæby (Vilh. Lassen) talte om Enevælde i Statsbanestyrelsen, ogsaa han fandt dette meget uheldigt. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) kom ligeledes ind paa, at Administrationen var alt for dyr, og saaledes saa at sige enhver Taler, der har haft Ordet. Det er godt nok, siges der fra alle Sider, at man sætter Taksterne op, det er for saa vidt nemt nok, men langt, langt vigtigere vilde det være, om vi kunde komme til Besparelser, til at sætte Udgifterne ned.

Jeg kan nu ikke tilbageholde den Betragtning, at hvad der saaledes er blevet fremført, synes mig i denne Sammenhæng at vidne om nogen Miskendelse af de virkelige Forhold. Der er to Ting, der siges her; vi ville have en bedre Administration, og vi ville have mindre Udgifter. Disse to Ting falde maaske til Dels sammen, men til Dels ligge de ganske ved Siden af hinanden. Hvad er det, man klager over, med Hensyn til Administrationen? Jeg skal ganske lade staa hen, om disse Klager ere berettigede, det vil jeg her aldeles ikke udtale mig om. Hvis jeg vilde komme ind paa en Kritik af Statsbanernes Styrelse, vilde det uundgaeligt faa Præget af en Kritik af Personer. Jeg holder mig kun til det, der er blevet udtalt af ærede Medlemmer. Jeg vil slet ikke undersøge, om det er rigtigt, eller om der er meget store Overdrivelser i disse Klager. Men lad mig forudsætte, at det er rigtigt alt sammen. Lad mig forudsætte, at det er saa, at Administrationen er meget dyr, at der bruges en Mængde Mennesker, der ere overflødige, at Administrationen er bureaukratisk, at den er vidtløftig, at det er et uhyre kompliceret Apparat, at der bruges alt for meget Papir og Blæk, kort sagt, at det er helt forkert alt sammen. Men saa spørger jeg: Er der nogen, der virkelig tror, at dette er noget, der lader sig afhjælpe ved en Lovparagraf? Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) sagde: Den ærede Minister har sagt, at der ikke har været Tid for denne Regering til at tage dette Spørgsmaal op, men, føjede han til, man kunde have fulgt den samme Fremgangsmaade som med Hensyn til Lønninger og Takster,